BJMC MONTHLY WALL MAGAZINE

VOL - 2 | ISSUE - 3 | AUGUST - 2012

OUTCOME OF MEDICOZ CREATIVITY

- Send your creativity to us via, **Drop Box near Reading Room OR** mashaman.bjmc@gmail.com

- Also available on, www.bjmc.org, www.medadmbjmc.org/prashaman

At an Indian railway station, An American doctor got heart attack after reading a book's name...

"How to become a DOCTOR in 30 days?" MRP - Rs.20!!

Hostel is a "home away from home" for hostelites and Hostel Wardens are the care takers who look after their safety and well-being. Nirav Parmar and Rajaram Sharma (Medical Interns and senior editors of Prashaman) bringing you face to face with Dr.Nitiben J.Talsania - Professor in Community Medicine Dept. and

than 30 years. What changes you have observed in student contact, if he/she feels he/she is being harassed? learning attitude of students?

warden, A-block boys' hostel:

students in these days are more interested in short cuts situation. in success rather than in-depth thorough reading.

observations regarding cleanliness in the hostels?

work in vehicle parking arrangement. Students need many problems in life. personal hygiene and sanitation.

Dr. NJT: Whenever there is any issue, hostel student health promotion activity at ground level in rural areas.

solved, he/she may contact warden of respective hostel. interactive to students? Prashaman: What precautions have been taken by the Dr. NJT: teaching methods should be in the interest of diseases?

Dr. NJT: Stringent antilarval measures are taken by The Micro-teaching, MCQ, hands-on teaching. Dean, BJMC and The Superintendant, Civil hospital to Prashaman: According to you, what characters/virtues area prevent such a menace. AMC/PIU have barricaded the expected in students? construction sites, and undertaken drainage, silting of Dr. NJT: Sincerity, politeness, honesty, discipline, reduce mosquito population.

hostel students?

Dr. NJT: Students should maintain self-discipline. They short-cuts in life, Be Sporty. should put to the notice to authority about such Prashaman. conditions.

When at my grief, I silently weep,

Who makes me study is friendship.

Who cares to wipe my tears is friendship,

When after wasting my time, I become deep,

The one who accompanies me in every "jalsa";

And then cries with me in exams very sadly, madly;

"Some of the world's greatest feats were

accomplished by the people not smart enough

to know they were impossible." -Anonymous

Prashaman: As the first year students have arrived in college, some of them might be anxious regarding the Prashaman: You have been here as a teacher for more matter of ragging. Whom should a new-comer i.e. a 1st year

Dr. NJT: As such the new comers are allotted separate Dr. NJT: I have seen many batches of students—UG, PG hostel/room to prevent such untoward incidence. But if and interns passing under my eyes. With time, the there is some problem, without any fear he / she should changes are inevitable. Students these days lack in contact any member of Anti-ragging committee of the self-confidence and self discipline. The respect for college. The student can contact Security officer / Guard, any teachers has also diminished. Though internet savvy, faculty member or any person whom he/she knows in such

> Prashaman: You had been a good badminton player in your physical and mental health?

Dr. NJT: The cleanliness is not up to the mark. Drainage Dr. NJT: Outdoor games will increase self confidence, focus washrooms need modernization. There is some good and mentally strong. A sportsman spirit will help in solving

training and health education about cleanliness, Prashaman: How was your experience as NSS program officer at BJMC?

Prashaman: How students should approach to PWD/PIU Dr. NJT: It was an honor to be a part of this National Service for problems regarding their day-to-day hostel facility? Scheme. It gives an opportunity to students to participate in

to follow his instructions. In case the problem is not the current methodology of teaching to make it more

hostel authorities for prevention of vector borne students, there's a need to include newer techniques like: problem Based Learning (PBL), Bedside learning,

stagnant water, periodic insecticide fogging is done to self-motivation hard work and self studies. And yes, Fluency in English to stand up in the world. Prashaman: What kind of support do you expect from Prashaman: What is your motivational mantra for students?

Dr. NJT: Hard working and Smart working. Don't try should be vigilant for mosquito breeding in hostel and Prashaman: Thank you very much for sparing time for

Dr. NJT: It is my pleasure.

વ્યથા

ક્કી ના શક્યો મારા દિલની વાત "એને" હૈયું આજે પણ મારાથી ગુસ્સે ભરાય છે; યાદોમાં "એની" હું એને આંખોમાં મારી "એ" દરરોજ છલકાય છે. તુષા છીપતી નથી મારી "એના" વગર ઈન્તેઝારમાં "એની" રાતો ભીની થાય છે. શું કરું કરિયાદ "એને" જે છે અજાણ

જ્યારે મારા પોતાના જ મારી લાગણીઓ પર કસી જાય છે.

The best thing in my life, that I always want to keep Is the Strongest SHIP in the world, my FRIENDSHIP.

FRIENDSHIP

The one who fights with me for a little misunderstanding,

And then runs to say sorry, leaving all world pending.

Dr. Apeksha Solanki (R1, Dermat.)

- A white coat ceremony was conducted in the college auditorium on August 1 to welcome the new first year MBBS batch. The function began with an introduction about the institute's glorious legacy and courses included in medical curriculum. The students were also sensitized about their responsibilities and significance of the Hippocratic Oath. As per tradition of each year, books were gifted to meritorious students and white coats were provided to all new admissions by the BJMC Alumni Association.

NO TO RAGGING

- Any 1st year student, if he/she feels he/she is being harassed, he/she should contact any member of Anti-ragging committee of the college. The student should immediately contact Security officer/Guard or any teacher or any person whom he/she knows in such a situation.

No.	Name	Designation
1	Dr. Bharat Shah	Dean-B. J. Medical College
2	Dr. Pranay Shah	Additional Dean- B. J. Medical College
3	Dr. Geeta Kedia	Professor & Head - Community Medicine Department
4	Dr. C. A. Pensi	Professor & Head – Anatomy Department
5	Dr. Niti Talsania	Professor – Community Medicine Department
6	Dr. Rajesh Solanki	Professor – Department of TB & Chest Diseases
7	Dr. Kirit Kharsadia	Tutor – Biochemistry Department
8	Dr. B. B. Solanki	Associate Professor – Medicine Department
9	Dr. Mira Desai	Professor – Pharmacology Department
10	Dr. Asha N. Shah	Professor & Head – Medicine Department

Here is a math question for the Biology whiz-kids of BJMC. If we multiply the total number of fingers of both hands of all people of the world (i.e. 10x10x10...), what will be the final product?

Ans. - Contrary to the popular belief, the answer is not infinity. At least, one person will have no fingers and any number, however large multiplied with zero is zero. So the answer is 0.

DOES IT CLICK?

અને તમે પ્રયત્નોની વાત કર્યા રાખો છો?"

અમદાવાદની બીજી મોટી શેસ્પિટલમાં રિકર કરી.

Identify the person and drop your answer in the drop-box near reading room!

Last issue's correct answer: **Purno Agitok Sangma**

Correct answeres by:

- Bhadresh Chudasama, Denish Ardesama, Jignesh Chauhan
- Khushbu Patel, Rajkumar Nagar, Ravi Changela

કાળના પંજામાંથી...

"સાકેબ, સરિતાને સારું તો થઇ જશે ને? તમે બચાવી તો લેશો ને?" રાજેશે પૂછ્યું. "જુઓ, હજુ કશું કહી ન શકાય, અમે પ્રયત્નો કરી રહયા છીએ." ડોક્ટરે કહ્યું.

પાછલા આઠ દિવસમાં પ્રથમ વાર રાજેશે આ હદે પિતો ગુમાવ્યો હતો. મલ્ટિસ્પેશ્યાલિટી હોસ્પિટલમાં અત્યંત અધરું કામ હતું. સરિતાને દાખલ થયાને આજે આઠમો દિવસ હતો.પાછલાં આઠ દિવસોમાં રાજેશે કેટલુંથે ગુમાવ્યું હતું. હજુ છતાં હિંમત હાર્યા વગર શક્ય તમામ investigations કરાવીને આ દર્દીની મેડિકલ સારવાર શરૂ થઇ. ચોડા દિવસો પહેલા જ ઘરમાં નાના બાળકના આગમનની ખુશીનો માઢોલ હતો. સરિતાને પ્રેગનન્સીનો પાંચમો ભૂતકાળનાં અનુભવો અને જ્ઞાનને આધારે આવા સમયે શું કરી શકાય તેની અદ્દભૂત કામગીરી અહીંના મહિનો ચાલતો હતો. બધે આનંદ જ હતો અને અચાનક સરિતાની તબિયત બગડવી. સરિતાને Hepatitis ડોક્ટરોએ કરી બતાવી. અને ત્યાર પછીના આઠમા દિવસે સરિતાને જનરલ વોર્ડમાં શિક્ટ કરવામાં આવી. E ડાયગ્નોસ થવું, બાળકનું મૃત્યુ અને હવે સરિતાની પોતાની જિંદગી દાવ પર લાગી જવી. કયો માણસ આવા ધીમેધીમે તેની હાલતમાં સુધારો થતો હતો. અંતે ચૌદ દિવસો સુધી જનરલ વોર્ડમાં રહયા પછી તેને રજા આપી સંજોગોમાં ધીરજ ધરી શકે? સરિતાની તબિયત ધીમેધીમે લચડતી જતી હતી. Hepatitis Eના લીધે લિવરના શકાય તેટલી તે સ્વસ્થ બની. આટલી ગંભીર બિમારી અને આટલા દિવસો પછી પોતાને શું થયેલું તે યાદ

આવ્યો. આશા એવી વસ્તુનું નામ છે કે જે તમે ક્યારેય છોડી ન શકો અને ખાસ કરીને કોઇની જિંદગીની આખરે ક્સતાં ક્સતાં ખુશીથી સરિતાએ પોતાના પગે ચાલીને વિદાય લીધી. બાબતમાં. અમદાવાદમાં સારવાર શરૂ થઇ. ICU માં રાખવામાં આવેલી સરિતાની તબિયત સુધરવાનું નામ 📉 અહીં ક્યાંય બીજી શેસ્પિટલોને વખોડવાનો હેતુ છે જ નહીં, તે ખાસ કહું છું, પરંતુ સિવિલ શેસ્પિટલમાં કામ Prashaman: As a hostel warden, what are your college days, how sports help students to develop their | લેતી ન હતી. રૂપિયાની રાજેશને જોકે ચિંતા નહોતી. આમ ને આમ બીજા આઠ દિવસો વીત્યા અને સરિતાની નિ:શુલ્ક કે સાધારણ ખર્ચ થાય છે એવી માનસિકતા હવે બદલાવી જોઇએ. બહાર જેટલાં પણ ડોક્ટર્સ સુંદર તબિયત વધારે બગડી. Hepatitis ના દર્દીને સૌથી કપરૂં પડે એવું કોમ્પિલકેશન એટલે Fulminant Liver કામ કરે છે. એ ભણીને તો આવી જનરલ કોસ્પિટલ્સમાંથી જ બકાર પડે છે અને તેમને તૈયાર કરનારા Failure અને સાથે Hepatic Encephalopathy. લિવરથી સામાન્ય રીતે દૂર થઇ શકતા અમુક Toxic સિનિયર પ્રોફેસરો તો હજી અહીં જ કામગીરી નિભાવી રહયાં હોય છે. તેથી જ હું સિવિલને ગર્વથી સલામ problems need urgent act. Drinking water and on studies, hard work and regularity along with physically fit Substances આ કિસ્સામાં બ્લડમાં ભળે છે અને મગજને નુકસાન પહોંચાડે છે. આ કોમ્પ્લીકેશનને લીધે કર્યું છું. સરિતા લગભગ કોમામાં ચાલી ગઇ હતી. ડોક્ટરે રાજેશને બોલાવીને કહી દીધું કે, "હવે અમે કંઇ કરી શકીએ (આ સત્ય ઘટના છે, અહીં નામ બદલવામાં આવ્યા છે.) એમ નથી, આવા કિસ્સામાં હવે ઇશ્વર સિવાય કોઇ પણ કશું નહીં કરી શકે. બને તો તમે પણ રજા લઇને ચાલ્યા જાઓ અને બધું ઇશ્વર પરજ છોડી દો. "

રાજેશ માટે આ વજાઘાત સમાન હતું. આ રીતે સારવાર બંધ કરીને બેસી જવામાં તેનું મન માનતું ન હતું. તેણે વિચાર્યું કે હજુ મોટી હોસ્પિટલમાં બતાવીશ, કંઇ પણ કરીશ. પણ સામાન્ય રીતે આવા ટર્મિનલ કેસને કોઇ મોટી શેસ્પિટલ પોતાના માથે ન રાખે અને નામ ન બગાડે, એવી આ ભોળા માણસને ખબર જ ન હતી. તેની પાસે બે રસ્તા હતા, ક્યાં તો સરિતાને આ હોસ્પિટલમાં રાખે અને ઇશ્વરના ભરોસે બેસી રહેવું અથવા should talk to their hostel superintendent first and has Prashaman: what do you think, is there any need to change બીજી જગ્યાએ લઇ જઇ આશા જીવંત રાખવી. અંતે તેણે સરિતાને સિવિલ ફોસ્પિટલમાં શિક્ટ કરવાની માંગણી

પેશન્ટ જ્યારે અહીં આવ્યું ત્યારે કોમા જેવી પરિસ્થિતિમાં અને ક્રિટિકલ હતું. ભાન ન હતું અને બચાવી શકાય કે નહીં એ હજી એક પ્રશ્ન હતો. આવા સમયે તાત્કાલિક તેને ICU માં દાખલ કરવામાં આવી અને પ્રયત્નો? ક્યાં સુધી? આ એકનો એક જવાબ સાંભળ્યા કરું છું. ક્યાં સુધી? અહીં કોઇની જિંદગીનો સવાલ છે આપણાં Medicine, Anesthesia અને Emergency Medicine ડિપાર્ટમેન્ટસ એ હવાલો સંભાળ્યો. મલ્ટિસ્પેશ્યાલિટી શેસ્પિટલનાં ડોક્ટર્સની વાત આમ તો ખોટી ન હતી. આ પરિસ્થિતિમાંથી દર્દીને બચાવવં

કંકશન પર ઘણી જ ખરાબ અસર થઇ ચૂકી હતી. આવા સમયે સુરતની આ મિલ્ટિસ્પેશ્યાલિટી હોસ્પિટલે તેને કરવું સરિતા માટે મુશ્કેલ હતું, પણ તેને મોતના મુખમાંથી પાછા ખેંચી લાવવાની ઝુંબેશનો સાક્ષી રાજેશ હતો. તેની ખુશીનો પાર ન હતો. તેણે કેટલીયે વાર અહીંના ડોક્ટરોનો આભાર માન્યો. અને અહીંની કામગીરી "ડૂબતો માણસ તરણું પકડે" એ રીતે મેડીકલ વિશે કંઇ ન જાણનારો રાજેશ હવે પત્નીને લઇને અમદાવાદ બિરદાવતો લેટર પણ ડિપાર્ટમેન્ટ અને કોસ્પિટલને આપયો તથા નવા સાધનો માટે ડોનેશન પણ આપ્યું.

Story collected from, Department of Medicine, BJMC

Written by, **Rutween Shah** (3rd year, Part - 1)

મોનાલીસા

વલય કોલ સેન્ટરમાં કામ કરે છે. બોમ્બેમાં પેઇંગ ગેસ્ટ તરીકે એકલો રહે છે. રોજ ટ્રેનમાં ઓફિસ જવું અને મોનાલીસા છેલ્લા સ્ટેશન પર ઉતરવાની છે એવું વલયે પહેલાથી જાણી લીધુ. હતું. શું બોલવું એ બરાબર

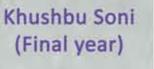
મુંબઇમાં વરસાદની મોસમ કતી અને આજે જાણે આખી ઋતુનો વરસાદ વરસવાનો ક્ષેય એમ ધોધમાર વલયનું સ્ટેશન ગયું. રોજ એ ઉતરે એટલે મોનાલીસા તરફ છેલ્લી નજરે જોઇ લેતો. એ પણ તીરછી નજરે વરસાદ ચાલું હતો. વલયને ૯૫૦ ની લોકલ ટ્રેન પકડવાની હતી. આમ તો ૧૦:૦૦ અને ૧૦:૨૦ ની ટ્રેનો એના એને જોઇ લેતી. આજે વલય ઉતર્યો નહીં એટલે આશ્વર્ય સાથે એની તીરછી નજર વલય ઉપર વંકાઇ રહી. પછી આવે છે. પણ હઃ૫0 ની ટ્રેન એને માટે અગત્યની બની ગઇ હતી. પણ તેને શું પડી છે? એવા ભાવ સાથે એ પાછી બારી તરફ જોઇ રહી.

૯:૫0 ની ટ્રેનમાં પાઇ આવવું એ એની રોજની આદત છે. આ આદત જરૂરિયાત બની ગઇ હતી. ૯:૫0 ની ગોખીને તે દરવાજા પાસે જ ઉભો રહ્યો. છેલ્લા સ્ટેશન પર ગાડી ઉભી રહી. આખો ડબ્બો ખાલી થઇ ગયો, દ્રેનમાં રોજ બારી પાસે એક સુંદર યુવતી બેસતી હતી. ધ્રયમ ખભાં સુધીના ખુલ્લા વાળને સરખા કરતી હતી. પણ મોનાલીસા ઉભી ન થઇ. વલયને ધુજારી આવી ગઇ. ક્યાંક એને ખબર તો નહિ પડી ગઇ હોય ને? એ રોજ એ જ જગ્યાએ બેસેલી યુવતી કોઇ તસ્વીર જેવી લાગતી હતી.ટ્રેનમાં મુસાફરી કરતા લોકો એકબીજાને મને બરાબરનો ધમકાવીને તો નિહ ચાલી જાય ને? ત્યાં એ સીટ નીચે નમી. વલયને પાકી ખાતરી થઇ ગઇ ઓળખતા થઇ જાય છે. વલય નવો કતો. તેણે એ છોકરીને જોઇ અને ત્યાર પછી એને જોવાનો એનો રોજનો કે આજે કંઇ નહીં તો એના સેન્ડલનો નંબર તો ખબર પડી જ જશે. એ ઊંધો કરી ગયો, પણ ત્યા. જ ઉભો ક્રમ બની ગયો હતો. ક્યારેક એ છોકરી પણ વલય સામું જોઇ લેતી હતી. વલયનું સ્ટેશન વહેલું આવી જતું રહયો. ઘણી વાર સુધી એના સેન્ડલનો અવાજ ન આવ્યો. પણ એ દરવાજા તરફ આવતી હતી. વલયના અને તેને ઉતરી જવું પડતું. એ છોકરી સાથે વલયને વાત કરવી હતી. ઘણું બધું જાણવું હતું, એનું નામ પણ ધબકારા ઘડિયાળના સેકન્ડ કાંટા જેવા બની ગયા. તે દરવાજાની એકદમ નજીક આવી ગઇ. તેણે પાછળ તેણે મોનાલીસા પાડી દીધું હતું.

આજે વલય નક્કી કરીને આવ્યો હતો કે કંઇ પણ થાય એ મોનાલીસા સાથે વાત કરશે. એટલે નક્કી કર્યું વલયએ કોણ જાણે કેમ પણ સ્મિત પણ ના કર્યું. કે તે સ્ટેશન પર નહીં ઉતરે અને મોનાલીસા ઉતરશે ત્યાં જ ઉતરશે. આછા ગુલાબી ટી-શર્ટ અને બ્લ્યુ જીન્સમાં એ સુંદર લાગતી હતી. આજે વલયે નોટીસ કર્યું કે એના ઘેરા બદામી વાળનો અને આંખનો રંગ એકદમ સરખો 🛮 કુદરત પણ કમાલ છે. સુંદર ચહેરાને પણ ક્યાં ગોઠવ્યો છે? એ હરણી ખુદ મૃગજળ બની રહી. હતો. ટ્રેનમાં બીજા બે છોકરા હતા, એ પણ આ છોકરીને જ જોતા હતા. ટ્રેનની બહાર વરસાદ પડતો જોવો એ એક લ્હાવો છે, પણ જલપરી તો અંદર જ બેઠી હતી. પણ જલપરીને કંઇ કરક પડતો ન હતો. એ તો બિન્દાસ્ત બેઠી કતી.

કરીને જોયું, તો તે મૂર્તિ જ બની ગયો. એ છોકરી પગે ખોડંગાતી હતી. એને એક પગ ટૂંકો હતો. અને સ્પેરિયલ બુટ પહેરીને ચાલતી હતી. એ મોનાલીસા એ વલય સામે સ્મિત પણ કર્યું અને એ વળી વધારે રહસ્યમય હતું.

AMARNATH YATRA

2nd – 1st & 3rd 1st in MBBS are the periods for travelling & roaming & AMARNATH YATRA is the toughest in all YATRAs in INDIA. If you have enjoying for us. Isn't it true?

adventure & thrill than any other trekking places or hill-stations.

AMARNATH yatra starts from the end of June to the day of RAKSHABANDHAN every year. It will give 2 to 4 days to spend time in the lap of nature & GOD. There are two routes- CHANDANWARI & BALTAL.

CHANDANWARI is the older one & having importance as it is said that GOD also travelled through that. We can go CHANDANWARI from PAHALGAM in KASHMIR. Original beauty of nature & many holy places come in the way. By this route, HOLY CAVE is 36 km away. Generally it will take 2 days to reach to the HOLY CAVE. Many spots for halts & night-stay in tents are made by army & volunteers for convenience of yatris.

Places having importance in Yatra are- PISYUTOP- the most difficult part of yatra at 4 km from CHANDANWARI, SHESH-NAG- at 12 km from PISYUTOP. A large lake is there. Most of people reach there on 1st day.

On 2nd day, PANJTARNI- at 14 km from SHESH-NAG... midway MAHAGANESH spot comes- which is at the height of 14000 metre. HOLY CAVE - at 6 km from PANJTARNI.

By BALTAL route, yatra can be completed in 1 or 2 days. But nature, ice & atmosphere are not as good as by CHANDANWARI route. One can reach BALTAL in just 2 hrs from SRINAGAR.

perfect fitness for it, then must go & enjoy the nature & places of God's home, where not much mobiles, internet, electricity are disturbing. It's an I also travelled to many places in these years, but the place I liked the awesome experience to WALK ON ICE, PROTECT YOURSELF FROM most is AMARNATH. Though it is the place for YATRA, it will give you more FREEZING COLD, MAKE YOURSELF SAFE FROM RAIN & MUD, & SEE AMARNATH GOD MADE UP OF ICE!!

This time, let us explore the hilarious world of Malapropisms - Verbal-slips and gaffes.

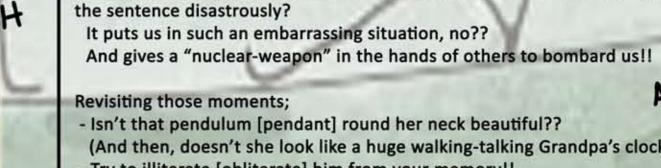
Remember the moments when our slip of tongue for a single word changes the entire meaning of

- Isn't that pendulum [pendant] round her neck beautiful??

(And then, doesn't she look like a huge walking-talking Grandpa's clock? :P) Try to illiterate [obliterate] him from your memory!!

(Never heard about such a memory-thingy in Literacy Campaigns! :P)

Despite his immense power and position, Mr. President is a pine-apple [pinnacle] of politeness!! (Aw... Chooo chweet... but in a formal gathering :P) But when this weapon is in our hands against others, this "Play with Words" is surely fun!!

Views and creations expressed here are of authors and not of PRASHAMAN

Joint Senior Editors - Devika Buddhadev, Hiral Rajdev, Kamal Bhatt, Urvashi Rana Review Editors - Foram Lalcheta, Mit Modh, Monalisa Vegda, Pinal Patel, Shreekant Dhanani, Vinkal Ladani Managing Editors - Bhavik Shah, Komal Panchal, Mrugank Patel, Preet Hathi, Shreya Poddar, Shruti Gohel

Senior Editors - Mansi Trivedi, Nirav Parmar, Rajaram Sharma, Sumit Patlodiya